

Un raspuns plin de dragoste

Buna dragul meu!

A iubi este o experienta minunata. Ai iubit vre-odata? Iti amintesti cand ai facut o declaratie de dragoste unei fete? Mainile iti transpirau, vocea iti pierise si tremurai tot de emotie, dar ai trecut peste tot si ti-ai deschis inima inaintea ei. Ea te-a privit cu o sclipire minunata in ochi, iar cand tu ai crezut ca toate conduceau in acel moment la un "DA!" din partea ei, ea intr-o maniera dulce ti-a spus ca are nevoie de un timp pentru a medita la propunerea ta. Nu a fost asa? Niciodata nu vei uita acele zile de asteptare in special acea zi in care ea ti-a dat raspunsul, iar cand ti-a dat mult asteptatul tau raspuns, aproape ca nu mai stiai daca visezi sau este realitate, iti venea sa o iei la fuga si sa le spui tuturor marea veste, si chiar daca nu ai facut-o, totusi cand ai ajuns acasa ai pus mana pe telefon si ai dat de stire la toti prietenii tai ca ea a acceptat prietenia ta, dar ca si cum nu ar fi fost suficient, ai publicat vestea si in facebook, pentru ca nu numai prietenii, ci toata lumea sa cunoasca marea ta bucurie. Cand ieseai pe strada, iti venea sa strigi in gura mare de minunata sansa a dragostei care ti-a fost oferita. In alte cuvinte, fericirea care era rezultatul acestei dragoste, era atat de mare incat daca nu ai fi marturisit-o intregii lumi, ar fi explodat in inima ta.

Dar ce se intampla cu un tanar care se imprieteneste cu o tanara pe care nu o iubeste? Ar avea aceeasi dorinta de a spune tuturor ca iubeste? Cu siguranta ca nu, va prefera ca relatia los sa fie tinuta in secret. Vedeti, tocmai aceeasi lucru se intampla in relatia noastra cu Isus. In ziua in care vei ajunge sa iubesti pe Isus din toata inima ta, ceea ce vei dori in acel moment va fi sa faci cunoscut tuturor marea ta dragoste cu Isus. Nu va fi posibil ca sa iti tii gura inchisa.

In Biblie exista doua experiente care nu pot sa fie separate: salvare si marturisire. Salvare de duce in mod natural la urmatorul normal pas al marturisirii. Este imposibil ca o persoana salvata din mana pacatului de Isus sa nu marturiseasca ceea ce Isus a facut pentru el. Bucuria salvarii care se genereaza in inima ta este atat de mare incat marturisirea este inevitabila. Viata crestina este o viata de dragoste traita cu Isus, iar motivul care te determina ca sa aduci persoane la Isus este dragostea.

Iata ce spune 1 Ioan 4:18-19:

*"18 În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme, n-a ajuns desăvârșit în dragoste.
19 Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi. "*

In studierea acestui aspect, probabil ca ai ajuns la concluzia ca trebuie sa aduci persoane la Hristos doar pentru ca aceasta este o datorie, dar nu este asa. Acesta ar fi pur legalism, iar legalismul este terenul cel mai periculos care poate exista. Pentru ca vei ajunge sa crezi ca facand aceasta lucrare te vei salva singur prin forte proprii. De fapt in viata crestina nimic nu ar trebui sa fie clasificat ca si datorie. Cand exista dragoste intr-o relatie, cuvantul "datorie" dispare, dand loc cuvantului "responsabilitate". In adevarata dragoste, exista responsabilitate, pasiunea in schimb este iresponsabila. Dar asa cum am mai spus-o si in comentariile anterioare, daca nu te rogi, nu studiezi Biblia si nu aduci persoane la Hristos, nu vei creste spiritual. Am spus-o dar nu ca un mijloc de salvare, si suntem salvati numai prin harul minunat al lui Hristos. Nu putem face nimic ca si fiinte umane pentru a adauga ceva la ceea ce deja Hristos a facut pe crucea Calvarului. Salvarea, dragul meu, nu reprezinta rezultatul la ceva bun ce noi am putea face, la ceva rau, sau a ne feri sa facem. Salvarea ni se ofera din dragoste, prin har, iar aceasta nu depinde de noi. Singurul lucru pe care trebuie sa il facem, este sa acceptam salvarea care l-a costat viata pe Isus.

Dar problema este ca nu este suficient sa primim salvarea, a ajunge in imparatia lui Dumnezeu este usor, trebuie sa spui doar: "Da, Doamne accept!". Un exemplu elocvent in aceasta privinta este talharul de pe cruce. In ultima clipa a vietii sale, a acceptat pe Isus si a fost salvat. Adevarata problema este sa continui, sa ramai constant in aceasta experienta a salvarii, sa cresti in experienta crestina. Exact ca si in viata fizica, este si in cea spirituala, nu toti copiii care se nasc reusesc sa si creasca, nu toti cei ce se nasc in Hristos, reusesc sa continue

aceasta experienta. Iar cresterea este necesara pentru o viata sanatoasa. Aici intra in rol rugaciunea, studiul zilnic al Bibliei si lucrarea pentru altii. Nu ca un mijloc de salvare, ci ca un element important in procesul cresterii spirituale. Dar ceea ce trebuie sa avem clar in mintea noastra este ca Dumnezeu nu ne cere aceasta pentru a ne salva, ci pentru a creste in experienta salvarii, iar acesta o face doar pentru ca ne iubeste. Va voi ilustra acest lucru pentru a putea intelege mai bine. Un tata nu cere fiului sau sa manance, sa respire sau sa mearga. El nu cere acesta, nu pentru ca nu este un dictator abuziv, ci pentru ca isi iubeste copilul si doreste ca acesta sa creasca sanatos si plin de viata. Am vazut adesea mamele luptandu-se cu copiii lor pentru a-i determina sa manance. Tot asa procedeaza si Dumnezeu cu noi. Ne-a lasat misiunea pe care sa putem supravietui in viata crestina.

Al doilea lucru pe care doresc sa il subliniez in acest comentariu este ca pentru a exista o relatie de dragoste intre noi si Hristos, nu este suficient ca doar El sa ne iubeasca. Este adevarat ca El ne-a iubit mai intai, dar este nevoie ca si noi sa raspundem dragostei Sale. Acest raspuns trebuie sa fie natural. De ce? Pentru ca suntem liberi, iar dragostea noastra pentru o persoana depinde de libertatea noastra de a alege. Nimeni nu iubeste pe cine nu doreste sa iubeasca, sau pe cine doreste sa fie iubit. Unde vointa nu este prezenta, este doar o pasiune. Persoana trebuie sa spuna DA!, asa ca nu valoreaza nimic dragostea lui Dumnezeu daca noi nu ii raspundem afirmativ.

Apoi acest DA! nu poate fi un DA! teoretic. Iata ce ne spune Romani 5,8:

“8 Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. “

Te intreb: cum dovedeste Dumnezeu ca ne iubeste? Prin faptul ca El a murit pentru noi. Iti poti imagina ce s-ar fi intamplat, daca dragostea lui Dumnezeu s-ar fi limitat doar la un cantec frumos, sau la o simpla declaratie de dragoste? Am fi fost pierduti pentru totdeauna. Dar Isus a iesit de pe terenul teoretic al dragostei, pasind pe terenul dureros al practicii. De ce aceasta? Pentru ca astazi dragostea a devenit doar o simpla teorie, un sentiment romantic si nimic mai mult. Este suficient sa oferi un buchet de trandafiri si sa canti un cantec frumos pentru a spune “Te iubesc!”. Toate acestea sunt bune pentru ca si ele sunt parte din demonstratiile dragostei. Dar adevarata dragoste, este sa te scoli intr-o geroasa noapte de iarna pentru ca sa mergi 3 kilometri pe jos ca sa cumperi medicamente pentru sotia ta bolnava. Este sa te trezesti la 4 dimineata, pentru a merge sa muncesti ca sa aduci paine pe masa copiilor tai. Ceea ce motiveaza toate aceste gesturi si fapte, este adevarata dragoste. Nimeni nu se trezeste de dimineata in zile geroase de iarna de placere. Exact asa se intampla si in relatia noastra cu Isus. De aceea zice: “Daca ma iubiti veti pazi poruncile Mele!” Aceasta declaratie a lui Isus, nu este un santaj emotional, ci o descriere a adevaratei dragoste, iar aceasta nu se limiteaza doar la implinirea poruncilor ci si a merge si a predica Evanghelia la toate natiunile, triburile si limbile.

In cea de a treia parte a studiului vreau sa iti impartasesc ceea ce spune un citat din Spiritul Profetic, ce se gaseste in cartea Faptele Apostolilor pag 550 (sp.):

“ Cei care niciodata nu au experimentat dragostea blanda si persuasiva a lui Hristos, nu pot conduce pe altii la fantana vietii. Dragostea din inimile lor, este o putere capabila sa fie demonstrata in conversatiile lor printr-un spirit bland si plin de compasiune fata de cei cu care lucreaza. Lucratorii care vor sa aiba succes, trebuie sa il primeasca pe Hristos si dragostea Sa. In cer se masoara capacitatea unui lucrator dupa capacitatea sa de a iubi asa cum a iubit Hristos si de a lucra asemenea Lui. “

Aici intalnim un principiu care a fost mereu repetat de-a lungul acestor comentarii. A aduce persoane la Hristos este in acelasi timp, cauza ca si efect. Cautam pe oameni pentru ca dragostea lui Hristos umple inimile noastre, dar in timp ce cautam pe altii, dragostea lui Hristos creste in inimile noastre. Suntem exact ca si o fantana vie, in timp ce tot mai mult primim, in aceeasi masura si oferim, iar apa care circula ramane mereu curata. Nu marturisim din obligatie, nici pentru ca ne simtim vinovati, ci pentru ca dragostea lui Hristos ne contrange. In Biblie gasim principiul care zice ca acela iubeste mai mult caruia i s-a iertat mult, iar aceasta dragoste se demonstreaza printr-o declaratie publica de dragoste pentru Isus. Aceasta putem vedea in experienta femeii samaritene a carei viata era plina de errorii si caderi, dar atunci cand s-a intalnit cu Isus iar acesta i-a iertat pacatele, primul lucru pe care l-a facut aceea femeie a fost sa alerge in cetate pentru ca sa spuna tuturor ca l-a intalnit pe Isus. Acelaasi lucru s-a intamplat si in viata lui Maria Magdalena, care dupa ce a fost transformata de Isus, nu i-a fost rusine sa isi declare public recunostinta fata de El spalandu-i picioarele.

Acum te intreb, cine erai tu inainte de a-L cunoaste pe Isus? Ce a facut Domnul Isus in viata ta? De ce ramai tacut? Ai nevoie sa iei si sa spui si altora ceea ce Isus a facut pentru tine. Roaga-L pe Dumnezeu sa te

ajute. Tu poti face aceasta. Singurul lucru pe care trebuie sa il faci este sa te apropii cu dragoste de oameni si sa-i aduci la Hristos

Traducere Gertrud Radu
Tehnoredactare Gabriel Radu
www.7adventist.com/studiu/